GUDS IGENFØDTE, NYE, LEVENDE SJÆLE! (1)

(♩ = ca. 120)

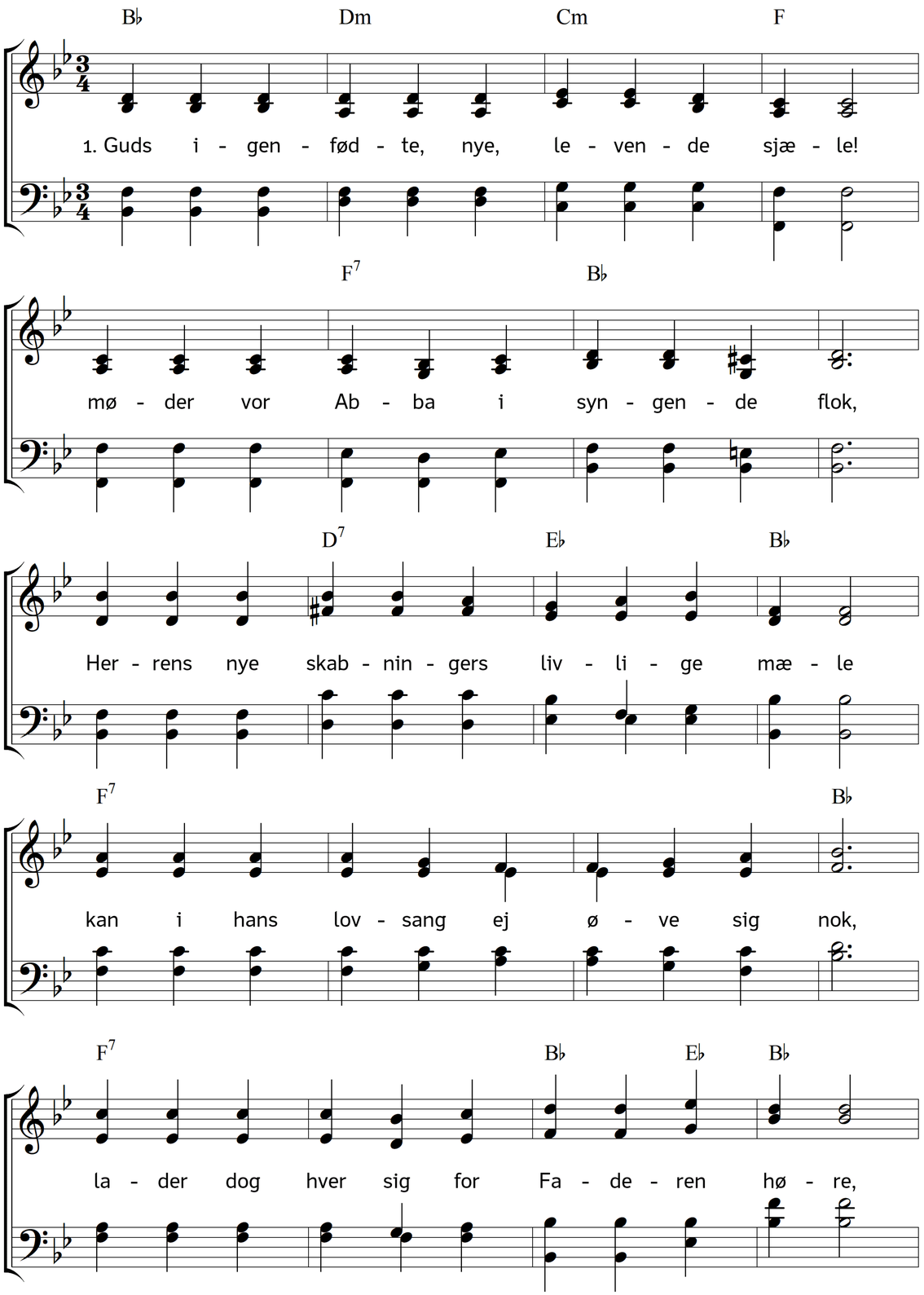

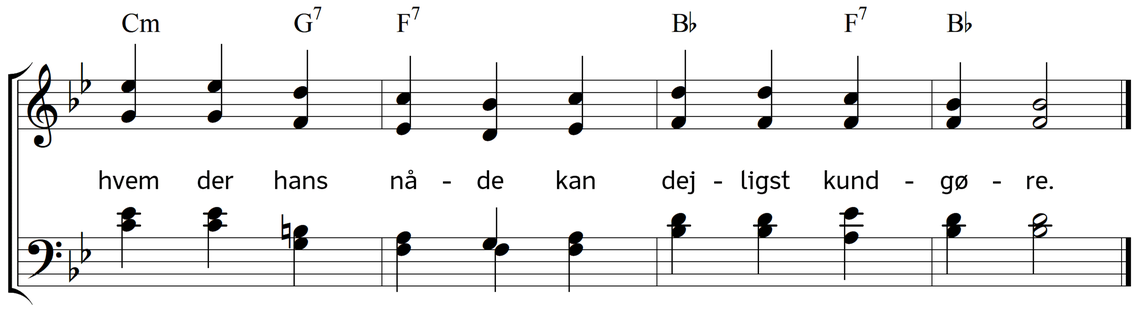

2. Allerlivsaligste mildeste Fader,
havde vi tronernes stemmer i fryd,
havde vi englenes miner og lader,
havde vi kerubims vinger og lyd,
aldrig vi alle tilhobe formå'de
noksom at prise den mindste din nåde.

3. Onde vi vare, og døde som stene,
hårde i hjertet som marmor og stål,
det var din mægtigste styrke alene,
som os fik reddet og nå'de sit mål,
lod os ved Ånden i Ordet fornemme
Frelserens levendegørende stemme.

4. Ak! hvad vi bleve da sælsom til mode,
nu vi ret kendte fordærvelsens stand,
da vi tilforne ej andet frostode,
end at os fejlede ikke et gran,
stinkede i vor begærligheds grave,
da vi formente dog livet at have.

5. Når vi betænker hvad Faderen tænkte,
da han begyndte at drage os ud,
da han os livet i Midleren skænkte,
smykkede sjælen til Frelserens brud,
at han os elskte, os onde, så såre,
må vi henflyde i kærligheds tåre.

6. Syntes end sjæle at smage Guds vrede,
jamrede såre i fødselsens nød,
det var i sandhed Guds kærligheds hede,
den som os haver til himlene født.
Måtte jo hjertet sin jammer dog kende,
førend hun ville til korset sig vende.

7. Så man end Sinai mægtig at lyne,
buldre og tordne af dommedags sky,
Golgatha blev dog omsider til syne,
saligheds morgen begyndte at gry,
da brød hun ud, som af fødselens smerte,
det af Gud skabte nye levende hjerte.

8. Troen begyndte, den rygende tave,
hjertets forborgene menneskes sjæl,
først i en længsel sin Jesus at have,
og nu al verden at sige farvel,
synden hun kendte som stinkende søle,
da hun fik vrede og nåde at føle.

9. Ak Guds al kærligheds virkning, hvor stræbte
den i at plante det himmelske sind,
medens at angestens følelse dræbte,
hvad ej i Kristi forening går ind;
Jesu retfærdighed sjælen blev givet,
kødet til døden, og ånden til livet.

10. Hvo vil nu Herrens udvalgte beskylde?
Gud os i Kristus retfærdige gør.
Her er i Jesus velsignelsens fylde,
her er Guds nåde og himlenes dør.
Troen brød gennem al angestens pile,
fandt under korset sit fristed til hvile.

Tekst: Hans Adolph Brorson. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2019 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/175/

GUDS IGENFØDTE, NYE, LEVENDE SJÆLE! (2)

(♩ = ca. 120)

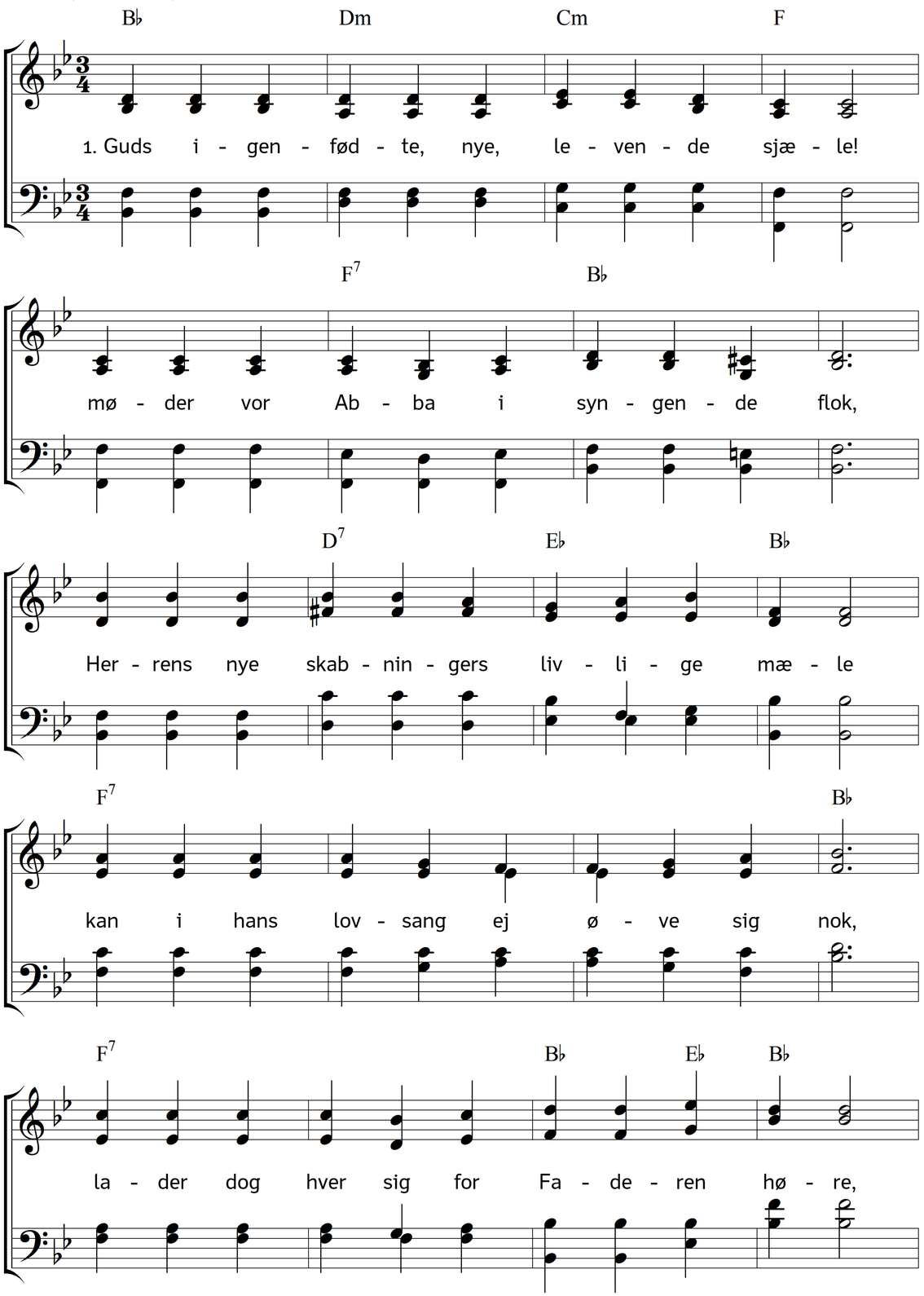

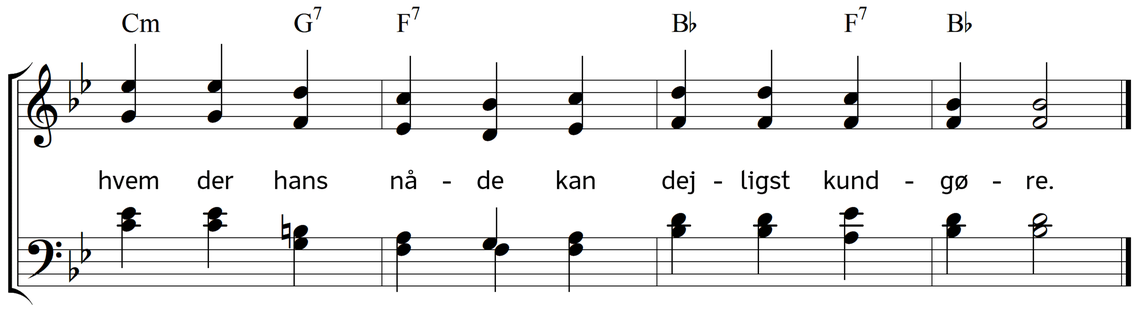

11. Aldrig kom englene sådant for øre,
 før man begyndte Guds harper at slå,
det var for dem så livsaligt at høre,
 himlenes hele forsamling tog på:
Amen! Halleluja! Sejren er vundet,
Jesus sit får det fortabte har fundet.

12. Op da, I troende! Herrens udvalgte!
 kender dog Faderens kærlige sind,
hjertens fortrolig ham Abba at kalde,
 trænger ham nærmer' i armene ind,
takker for den uskatterlige ære,
at I hans sønner og døtre må være.

13. Roser hans viseste tugtelses måde,
 ynder og elsker og kysser hans ris;
selv sig i verden at føre og råde,
 det er de kælnes vanartige vis;
vandrer således, at hver kan fornemme,
hvem I tilhører, og hvor i har hjemme.

14. Skal man af børnene Faderen kende,
 skal vores vandring i lyset bestå?
O! hvor må kærligheds lue da brænde,
 overnaturlige sager formå,
Faderens dyder i gerningen prise,
når vi vor fjende velgerning bevise.

15. O den uendelig inderlig gode,
 hjerteste, mildeste, sødeste Gud;
gører ham vitterlig aldrig til mode,
 følger, som børnene, Faderens bud:
hvad han nu siger, det gører og lader,
viser, hvor meget I elsker vor Fader.

16. De, som den lærdom vil ikke bifalde,
 næppe kan tåle at høre derpå,
regner sig dog iblandt Herrens udvalgte,
 skønt de på vejen til helvede går.
Ak! at de ville dog grundigt erkende
kødets fornøjelsers bitterste ende.

17. Børnene ene for arvinger kendes,
 det er i himlen al evigheds ret;
alle de andre, som ikke omvendes,
 deres forhåbning består sig kun slet,
det skal de skue med dødningers farve,
når de se børnene ene at arve.

18. Hjælp os! vor Fader i himmelens rige,
 altid at ære dit herligste navn,
daglig jo mere at vorde dig lige,
 ro i din viljes mildeste favn,
trøst mod vor mangel, skyld, fristelsers plage,
ja midt i døden din kærlighed smage.

Tekst: Hans Adolph Brorson. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2019 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/175/